

Secció V. Anuncis
Subsecció segona. Altres anuncis oficials
ADMINISTRACIÓ GENERAL DE L'ESTAT
DEMARCACIÓ DE COSTES EN ILLES BALEARS

11684 *Informació pública del tràmit de resolució recurs d'alçada de l'expedient sancionador IB-01/01/07*

INFORMACIÓ PÚBLICA A L'AJUNTAMENT D'EIVISSA DEL TRÀMIT DE RESSOLUCIÓ DE RECURS D'ALÇADA DE L'EXPEDIENT SANCIONADOR IB-01/01/07

Amb data 2 de setembre de 2010, la Secretaria General Tècnica (P.D. Ordre ARM/1603/2010-BOE de 17/06) ha dictat la següent resolució:

“EXAMINAT l'escrit de recurs d'alçada interposat per la representació de la companyia mercantil “XACULA,S.L.”, contra la resolució de la Demarcació de Costes a Illes Balears, de data 6 de febrer de 2008, relativa a sanció administrativa, indemnització pel benefici il·lícitament obtingut i restitució de terrenys al seu estat anterior, per infracció tipificada en l'article 91.2.b) de la Llei de Costes, a causa de la construcció d'una paret de blocs de formigó, folrada de pedra vista de calcària, en una superfície 14x2,40m.(33,60m2), així com instal·lació d'una estructura metàl·lica de 126m2 per a tendal i col·locació de 21 taules i 110 cadires, en zona de domini públic marítim terrestre, sense la prèvia i deguda concessió o autorització administrativa, entre les fites 372 374, en el tram de costa denominat Platja de Talamanca, terme municipal d'Eivissa (Balears).

ANTECEDENTS DE FET:

Primer.- Tramitat en forma reglamentària l'oportú expedient, es dictà en el mateix la resolució que queda consignada, per la qual s'imposa una sanció dei “tretze mil vint-i-sis euros (13.026,00€)”, l'obligació de lliurar a l'Administració el benefici il·lícitament obtingut amb l'explotació de les instal·lacions denunciades, que ascendeix a la quantitat de “quaranta-sis mil cent setze euros (46.116,00€)”, així com la restitució de les coses i reposició de terrenys al seu estat anterior. Resolució, la notificació de la qual amb les degudes prevencions processals va tenir lloc en data 28 de març de 2008, segons consta en l'informe del Servei de Correus relatiu a l'estat de l'enviament lliurat, que obra en l'expedient.

Segundo.- Contra aquesta resolució, la representació de la societat interessada interposa recurs d'alçada el 28 d'abril de 2008 (segell de registre d'entrada en la Delegació de Govern de les Illes Balears), al·legant el que va estimar més convenient en defensa dels seus interessos, i conclou sol·licitant l'anul·lació de la resolució recorreguda.

Tercer.- En compliment del disposat en els articles 82 i 83 de la llei 30/1992, de 26 de novembre, de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú, el present recurs ha estat informat per la Unitat de Costes actuant. Informe emès en sentit desfavorable.

FONAMENTS DE DRET:

I.-El recurs interposat complix els requisits formals amb vista a determinar la seva admissibilitat a tràmit. En aquest sentit assenyalar que notificada la resolució recorreguda en data 28 de març de 2008, ha estat interposat el 28 d'abril de 2008, això és dintre del termini d'un mes, per persona legitimada, que té la condició d'interessada al resultar afectada per la resolució recorreguda, sent aquesta susceptible de ser impugnada en alça.

Igualment, en la tramitació de l'expedient s'han observat els requisits procedimentals, especialment, l'establert en l'article 6.2 del Reglament de procedimentals per a l'exercici de la potestat sancionadora, aprovat per Reial decret 1398/1993, de 4 d'agost; no estant culpable l'expedient en caducitat, ni prescrita la infracció imputada.

II.-La Direcció general de Sostenibilitat de la Costa i del Mar, és competent per a conèixer i resoldre el present recurs d'alçada, a tenor del disposat en l'article 114.1 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú, en la redacció donada per la Llei 4/1999 de 13 de gener, així com en la prevenció continguda en la resolució recorreguda.

III.-Els fets denunciats constitueixen una infracció greu, de les tipificades en l'article 91.2.b) de la Llei de Costes, i l'amb el concordant article 175.2.b) del seu Reglament General, aprovat per Reial decret 1471/1989., de 1 de desembre, (B.O.I. 12-12-1989). Fets que, acreditats en l'expedient, no han estat desvirtuats a contrari en la tramitació del procediment, ni tampoc en aquesta fase de recurs amb les al·legacions

efectuades pel recurrent.

IV.- Amb caràcter previ, quant a l'al·legació que s'ha produït caducitat de l'expedient, ha de significar-se que manca de fonament, ja que en l'Apartat Segon de l'article 102 de la Llei de Costes de 28 de juliol de 1988, introduït per l'article 120, quatre, de la Llei 53/2002, de 30 de desembre, de Mesures Fiscals, Administratives i d'Ordre Social, es disposa que "el termini per a la notificació de la resolució dels procediments sancionadors serà de dotze mesos, transcorregut el qual sense que es produeixi aquella es dictarà resolució declarant la caducitat del procediment i ordenant l'arxivament de les actuacions..." El computo del termini s'inicia amb la data de l'acord d'incoació del procediment, conforme s'estableix en l'article 42.3.a) de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de la LRJ-PAC, en la modificació donada per la Llei 4/1999, de 13 de gener. Per això, en el cas present, incoat l'expedient en data 2 d'abril de 2007 i notificada la resolució a la part interessada el dia 28 de març de 2008, tal com reconeix el recurrent i així consta en l'informe del Servei de Correus, relatiu a l'estat d'enviament amb la data de lliurament al destinatari, és indubtable que no han transcorregut els dotze mesos, donant-se compliment al procediment legalment establert.

V.- En segon lloc, l'al·legació que s'ha produït indefensió en la tramitació de l'expedient, sobre la base de l'article 192.4 del Reglament General de la Llei de Costes, ja que al no conèixer el contingut de la denúncia no s'ha pogut saber si els fets denunciats estaven suficientment fonamentats. Al·legació que és del tot inaplicable, al fer referència el citat article a les denúncies formulades pels particulars.

Per altra banda, tampoc pot ser acceptat que el recurrent digui que s'ha denegat una de les proves proposades sense fonamentació alguna, ja que en la proposta de resolució es va admetre la documentació proposta, i quant a la testifical del Vigilant de Costes denunciante, encara quan no es va plasmar per evident ommissió involuntària la paraula rebuig, es considera que amb l'indicació que "existeix informe de data 27 de juliol de 2007, transcrit en el Fet 2º de la citada proposta de resolució, pel qual el propi Vigilant de Costes ratifica els fets denunciats, així com la data dels mateixos", es considera que va quedar més que motivat el rebuig d'aquesta prova testifical.

El procediment s'ha vingut tramitant sota el principi d'accés permanent, i a més, els informes emesos a fi de clarificar al màxim les infraccions imputades, han estat recollits en la pròpia proposta de resolució notificada convenientment a la part interessada, i redactada de conformitat al disposat en l'article 18 del Reglament del procediment per a l'exercici de la potestat sancionadora, aprovat per Reial decret 1398/1993, de 4 d'agost.

Així mateix, ha de també rebutjar-se afirmar que en la proposta de resolució no es concedeixi termini algun per a efectuar al·legacions, ja que del simple examen de la mateixa, en el seu últim paràgraf, es desprèn tot el contrari, i que aquesta: "El que se li notifica perquè en el termini de quinze dies, a partir del següent a la recepció d'aquest escrit, pugui formular les al·legacions que estimi oportunes en el seu defensa". A més també es fixa clarament l'exacta qualificació jurídica de la infracció, que a l'estar tipificada en l'article 91.2.b) de la Llei de Costes, té la consideració de greu.

Finalment, ha de rebuïr-se l'al·legada coherència de fet infractor i no existència de benefici algun, ja que els fets imputats, a més de no ser negats per la part recurrent, cadascun d'ells constitueix per si mateix infracció de l'esmentat article 91.2.b).

Igualment, en la pròpia proposta de resolució s'han establert els criteris per al computo de l'import de la sanció, efectuats d'acord amb l'establert en els articles 183 a 189 del Reglament General de la Llei de Costes, així com el càlcul del benefici il·lícitament obtingut, havent-se remès a la part interessada amb el plec de càrrecs, còpia de les valoracions efectuades per la Secció Tècnica de la Demarcació de Costes sobre el càlcul de la sanció i del benefici, recollides en tres fulles distintes com a conseqüència de les tres infraccions denunciades, incloses totes elles des d'un principi en el plec de càrrecs.

VI.- En relació a la pretesa nul·litat de la resolució, ha de també rebutjar-se al no citar cap de les causes de nul·litat que estableix l'article 62 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comuna. Nul·litat que únicament podria donar-se en el cas de ser encuadrable en algun dels supòsits que taxativament enumera i detalla el referit article, considerant-se que en el present expedient no s'ha incorregut en cap dels supòsits que en el mateix s'assenyalen.

VII.- En conclusió, les al·legacions formulades pel recurrent manquen de l'eficàcia jurídica suficient per a desvirtuar la certesa dels fets imputats i fonaments jurídics que es contenen en la resolució impugnada, atès que no aporta proves ni adduïx raonaments vàlids que demostrin que hi ha hagut error o indeguda aplicació de la normativa vigent, respectant-se totes les formalitats procedimentals (especialment el dret d'audiència i el de defensa) en la tramitació de l'expedient, en el qual ha quedat suficientment acreditat la comissió de les infraccions recollides en les denúncies, i a les quals a més s'adjunten pla de situació dels fets i ampli i variat nombre de fotografies que vénen a ratificar i reforçar la realitat dels fets imputats, sent concloents per a la veracitat dels mateixos.

VIII.- L'expedient sancionador ha estat incoat de conformitat amb el regulat en el Reglament de procediment per a l'exercici de la potestat sancionadora, aprovat per Reial decret 1398/93, de 4 d'agost, amb les especialitats contingudes en els articles 192 i següents del Reglament General de la Costes.

IX.- L'import de la sanció ha estat determinat d'acord amb l'establert en l'article 97.1.b) de la Llei de Costes, i en el concordant article 183.b) del seu Reglament General, que ho quantifiquen en el 50% del valor de les instal·lacions que estiguin en el domini públic marítim-terrestre o

en zona de servitud de trànsit.

Sobre la quantia del benefici il·lícitament obtingut amb l'explotació de les instal·lacions denunciades, quantitat que haurà de retornar a l'Administració en aplicació del disposat en els articles 186 i 179.2 del citat Reglament de Costes, la seva estimació es considera adequada al principi de proporcionalitat, tenint en compte el nombre d'elements i dels dies instal·lats. Benefici obtingut que es troba degudament justificat, sense que el part interessada hagi aportat valoració alternativa alguna que vaig desvirtuar l'efectuada per la Secció Tècnica de la Demarcació de Costes a Illes Balears, la qual es considera correcta i suficient.

Igualment procedeix la restitució de les coses i restitució de terrenys al seu estat i situació anterior, conforme s'establix en els articles 95.º de la Llei de Costes i 179.1 del anomenat Reglament general per al seu desenvolupament i execució.

En virtut d'això,

AQUESTA DIRECCIÓ GENERAL DE SOSTENIBILITAT DE LA COSTA I DEL MAR, de conformitat amb la proposta de la Subdirecció General de Recursos i Relacions Jurisdiccionals, ha resolt DESESTIMAR, el recurs d'alçada interposat per la representació de l'entitat mercantil "XACULA, S.L.", contra la nombrada resolució de la Demarcació de Costes a Illes Balears de data 6 de febrer de 2008, que es confirma.

Contra la present resolució, que posa fi a la via administrativa, pot interposar-se, directament, recurs contencios-administratiu, en el termini de dos mesos, comptats a partir de la pràctica de la notificació de la mateixa, davant la Sala d'ho Contencios-Administratiu del Tribunal Superior de Justícia amb jurisdicció en el lloc on tingui el domicili el recurrent, a elecció d'aquest".

El que es notifica formalment perquè en prengueu coneixement i altres efectes.

EL CAP DE SERVEI DE RECURSOS

Antonio Ortego Navarro

